

KONUŞMA 3

PAKİSTAN VİLAYETİ

Evlilik ve Aile Yaşamını Baltalamada Medyanın Rolü

Değerli kardeşler ve saygıdeğer misafirlerimiz. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Bugün konuşmak istediğim konu medyanın ailelerimiz üzerindeki etkisidir. Bunun etkilerini ve boyutunu daha iyi anlayabilmek için Pakistan'ı örnek alalım.

Raporlara göre Pakistan ev hanımlarının %55,7'si renkli televizyon sahibidir. Gerçek rakam ise bunun daha üstündedir. Çünkü bu rakamlar siyah beyaz televizyonları kapsamına almamaktadır. Ailelerin bir araya gelip sadece televizyon izlediğini de dikkate almayın. Zira Pakistanlıların %17'si internet kullanmaktadır. İnternet kafelere gidenleri de dikkate aldığımızda gerçek rakam bunun çok üstündedir.

İstatistikler bize vakıa hakkında bir görüntü vermektedir. Vakıaya göre günümüz medyası, Pakistan'ın da içinde yer aldığı İslâm dünyası üzerinde büyük ölçüde etkili olmaktadır. Yoksulluğun yoğun olduğu Pakistan'da televizyonlar ve akıllı mobil cihazlar insanların kolaylıkla sahip olduğu araçlardandır. Bu cihazlar, yerel ve küresel olarak sosyal sınıf farkını gözetmeden küçüklerin ve büyüklerin televizyon eğlence dünyasına girmelerine ve elektronik iletişime geçmelerine izin vermektedir. Geçtiğimiz 15 yılda, kadınları ve erkekleri özellikle de gençleri hedef alan dergilerin yapımında artışa tanık olduk. Ayrıca gazeteler, eğlence dünyası ve meşhurlarla ilgili haberler yapan dergilere sahiptirler.

İşte farklı türleriyle bu medya toplumlarımız üzerinde büyük bir etki meydana getirdi. Bilinçli veya bilinçsiz olarak insanlar bu haberleri takip ediyorlar ve medya tarafından değer verilen hususlar onların tasarruflarının temeli haline geldi.

General Müşerref'in özel medyaya, kablo, uydu ve internet üzerinden kanallara erişime izin verdiği günden bu yana bu durum daha da arttı. Bu süre zarfında aynı zamanda matbu medyada da artış oldu. Sınırlı sayıda kişiye ait olmasına rağmen, örneğin Pakistan'da üç dev medya vardır. Ayrıca bunlar dışında birçok medya kuruluşu da Urduca ve İngilizce yayın yapmaktadır. Sonuç olarak çoğu insan, medyanın hayatlarında, özellikle de Pakistan'daki ailelerinde ve gençlerinde yarattığı etkinin farkındadır.

Pakistan medyasına göz attığımızda son yirmi yıl içerisinde çok açık ve net değişikliklerin olduğunu görürüz. Toplumumuzda aile ilişkileri üzerindeki etkileri önemseyen erkek ve kadın topluluklarda yaşanan tartışmanın ilk konusu budur. Pakistan, mahrem olmayan oyuncuların birbirlerine dokunmalarının yasak olduğu yapılardan, oyuncuların evlilik hayatının gerçeklerini sunabilecekleri ve arzu ettikleri sanatsal faaliyetleri gerçekleştirdikleri yapılara intikal etti. Öyle ki erkek ve kadın oyuncular, batılı oyuncular tarafından eleştirilecek şekilde medya yıldızları oldular. Birbirlerine âşık olma iddiasıyla evlilik dışı ilişkilere girdiler. Eskiden, dinimizin üzerimizdeki etkisinden kaynaklı açık ve net sınırlar vardı. Daha sonra bunlar modernlik, özgürlük ve sanat isimleri altında değiştirildi.

Bu türden yapımlar ve filimler, İslâm topraklarındaki gözlemcilerle göre İslâmî ilkeleri ve değerleri vurmaya hedeflemektedir. Cinsel özgürlük kavramının ve İslami olmayan bu fikirlerin ilişkilerde prensiplerimizin temeli olarak kullanılması, evliliğin azaltılması, aile yapısının sakinliğini ve bütünlüğünü zayıflatmak gibi evlilik ve evlilik yaşamı hakkındaki görüş ve beklentileri de içermektedir. Batılı liberal yaşam biçimleri ve fikirleri toplumlarımızda normal olarak tanıtılmakta, kesinlikle bölge hükümetleri ve medya politikaları tarafından kabul edilmekte ve desteklenmektedir.

General Müşerref, Pakistan'da kablo ve uydulara koşulsuz erişim modeline başladı. İnsanların Batı ve Hint medyasına açık bir şekilde erişmelerine izin verdi. Bunun toplumumuz üzerindeki etkisini görmemiz mümkündür. Zira bu erkek ve kadın oyuncular onları ve onlar

tarafından benimsenen değerleri, kıyafetlerini, güzel ve çağdaş olarak kabul edilen hayat tarzlarını taklit eder oldular.

Pakistan, Hint kültürünün halkımız üzerindeki etkisi ile karşı karşıya kaldı. Asya kültürü ve ortak kültürümüz kavramı çerçevesinde onları adetleri, evlilik, karı koca ve geniş aile arasındaki ilişkileri büyük ölçüde etkiledi. Bu geleneklerden ve adetlerden ortaya çıkan sorunlar genellikle birçok dram ve konuşma şovunun konusunu oluşturdu. Hayatın her alanında oğlunun ve eşinin hayatını kontrol eden koruyucuların basmakalıp görüntüsü, bitmek tükenmek bilmeyen gerilimin ve kötülüğün kaynağı oldu. Çoğu kere de medya tarafından trajikomik durumlarda sunulurlar. Ancak ne yazık ki bu sorunlar için İslâm yerine batı kültürüne ait çözümler sunuldu.

Ne yazık ki bu sadece Pakistan için geçerli değildir, İslâm dünyasının tümünde durum aynıdır. Geçtiğimiz yıl, Türk Kültür ve Turizm Bakanı, Amerika'nın ardından dizi filim ihracatında Türkiye'nin Avrupa düzeyinde ikinci sırada yer alması ile övünmüştür.

Medya tarafından haram ilişkilerin teşvik edildiği, "aşk tüm zorlukları aşar" sloganı altında kadınlarla erkeklerin ihtilat halinde hatta evlilik ilişkisi dışında bulunmalarının açıkça sergilendiği bu hususlar nasıl olur da övünç kaynağı olabilir? Yine onlar ilişkilerde haram olan ihtilatı ve televizyonlarda çıplaklığı teşvik etmektedirler. Hatta bazıları fuhşu ve eşcinselliği teşvik etti. Bu türden tasarrufları doğal ve kabul edilir hale getirdiler. Aşkı veya cinselliği, erkek ve kadın arasındaki ilişkilerin tek ve temel itici gücü gördüler. Tam özgürlüğe çağrı yaptılar ve İslâm'ın koymuş olduğu sınırlamaları terk ettiler. Karşı cinsle nasıl ilişki kurulacağına dair sanki bir rehbermiş gibi izleyenler için çekici olmak üzere romantizme ve aşk hikâyelerine dayalı filimler ve diziler yaptılar.

İzleyenlere cazip gelmesi, karşı cinsle nasıl ilişki kurulacağı hususuna rehberlik etmesi, kimi zaman da evlilik beklentisi için dizileri ve filmleri aşk ve romantizm üzerine kurguladılar. Oysa onların sergiledikleri şeyler tümüyle hakikatten uzaktı. Çünkü onlar hakikat dışı şeyleri sergilemek suretiyle evlenmek isteyenleri hatalı bir bakışa yönlendiriyorlardı. Zira onlarda var olan evlilik hayatı kavramı, "fantezi romanına" daha yakın olup evliliğin sorumluluklarına, sıkıntı ve zorluklarına dikkat etmeyen sevgi ve romantizm anlayışına dayalıdır.

Yine bu filmlerde sergilenen tabloya göre ideal eş, yakışıklı, şık, genç ve zengin olup hanımına sürekli olarak hediyeler veren adamdır. İdeal kadın ise güzel, çekici olup her daim kocasıyla partilere katılan ve seyahatlere çıkan kadındır. Bunlar hiçbir surette aile görevlerini ve hayatın sorumluluklarını taşımazlar. İşte bütün bunların neticesi olarak bu türden dizileri ve filmleri seyreden genç kızlar ve erkekler, hayat ortaklarında, fiziki ölçülere uygun ve mali güce sahip nitelikleri aramaktadırlar. İslâm'ın davet ettiği ahlaki nitelikleri ve dinlerini nazarı itibara almamaktadırlar. Ancak bu genç kızlar ve erkekler çok geçmeden hayatın gerçekleriyle ve evlilik sonrası omuzlarına yüklenen sorumluluk ve görevlerle karşı karşıya kalmaktadırlar.

Bunlar aynı zamanda evlilik hayatındaki başarısızlığın da öncüleridir. Çünkü her taraf özün değil görüntünün peşindedir. Her iki taraf da beraber yaşadığı ortamında ekranlarda gördüğü "aşk hikâyesini" aramaktadır.

Medya tarafından geliştirilen düşünme şekli, evlenmeye çalışanlarla sınırlı olmayıp evli çiftleri de kapsamına almaktadır. Bu türden filmleri ve dizileri izleyenler özellikle de kadınlar, hayatlarının tekdüze olduğunu, ekranların sunduğu yaşam tarzıyla çelişki arz ettiğini gördüler ve hayatta gerçekçi olmayan standartlarla karşılaştılar. Tüm bu gerçekçi olmayan beklentilere dayalı hayat ortaklığı, medya tarafından yaratılan yanlış vizyon kriterlerine uymadığı zaman, maddi sıkıntılara, çatışmalara, çekişmelere ve mutsuzluğa kapı açıyor ve bu da sonuçta boşanmayı getiriyor.

Oxford akademi dergilerinden birisi tarafından (2006 Ocak ayında) İletişim gazetesinde yayınlanan ve Profesör Chris Segrin (Arizona Üniversitesi İletişim Bölümü) tarafından yazılan makalede şu ifadeler yer verilmektedir: *"Evliliğin ideal beklentilere dayalı olması, toplumumuzdaki yüksek boşanma oranını açıklayan hususlardan birisidir. Bu beklentilerin temel kaynağı olarak da medya tescillidir."* Medya araçları evlilik hedefi olarak, kişisel

isteklerin ve arzuların gerçekleştirilmesinde yoğunlaşmaktadır. Medya evliliği, toplumdan veya beşer ırkından soyutlamaktadır. Çünkü her yönüyle evlik hayatının hedeflerinde bireysel yöntem kullanılmaya devam etmektedir.

Bu diziler ve filmler, Müslüman kadınlara başarı ve mutluluk algısını yeniden tarif eden girişimlere ve İslâm tarafından tüm netliği ortaya konulan erkek ve kadına ait sorumluluklar darbe vurmakta, rollerinin değerini düşürmekte hatta ve hatta saldırmaktadırlar. Örneğin kadınların halini şu tasavvurlarıyla bize göstermektedirler: Kadın, zayıf ve baskı altındadır, herhangi bir şeye hükmetme gücüne sahip değildir, toplumda değeri yoktur. Dolayısıyla bu durumda kadının rolü ya anne olmak ya da ev hanımı olmaktır. Böyle diyorlar ardından talihsiz oldukları için onları kınıyorlar. Adeta evinde hapis halinde bir kadın olması nedeniyle hayallerinden hiçbir şeyi gerçekleştiremeyen, zorluklarla karşılaşan, baskı altında birisi olarak gösteriyorlar. Evinin işleriyle ve çocuklarının terbiyesiyle ilgilenmekten başka hiçbir vazifesi olmayan birisidir kadın. İşte kadınların akıllarına bunları ekiyorlar. Dolayısıyla onların sorunlarının çözümü, ev hanımı ve benzeri hususlarla sınırlı olan eş rolüne karşı devrim yapmaktan geçmektedir.

İkinci görünüm ise; erkeklere muhtaç olmayan, ilişkilerini idare edebilen, ihtiyaçlarını karşılayan ve kendi kararlarını kendisi alabilen kimsedir. Bu haliyle kadın tasarruflarında bağımsızdır, kayıtsız bir şekilde dilediğini yapabilir. İslâm şeriatı tarafından konulan sınırlar dâhil olmak üzere özgürlüğünü kısıtlayacak her şeyi bir kenara bırakabilir. İşte kadına ait bu görüntü ideal, arzu edilen, takip edilmesi veya gerçekleştirilmesi gerektirir. Bunun neticesi olarak da eşler arasında karşılıklı saygı azaldı ve Müslüman aile arasında fazlasıyla hatalı tasarruflar yaygınlaştı. Buna bağlı olarak da ailevi yakınlıklar parçalandı ve boşanmaya neden oldu.

Ayrıca batı düşüncesine göre evlilikte ve aile hayatında cinsel rollerde herhangi bir fark yoktur. Erkek ve kadın arasındaki görevleri bakımından farklılığa cinsel eşitlik adı altında izin verilmez.

Cinsiyet eşitliğine ve feminizme dayalı batı idealleri, İslâm dünyasında medya aracılığıyla teşvik edilmekte, Müslüman karı kocanın rolleri ve görevlerinde var olan dengenin yıkılmasına katkı sağlamaktadır. Allah Subhânehu ve Teâlâ tarafından her birisi için belirlenmiş olan rollere göre şekillenen huzur ve razı olma kavramı akıllarından çekip alındı.

Bu neticeler aynı zamanda anne-babaya ve geniş aileye karşı çocukların isyankâr tasarruflarda bulunmalarına ve bunların da kabul edilebilir hale gelmesine neden oldu. İşte bunların tümü aile ilişkilerinin parçalanmasına katkı sağladı.

Şimdi bir de WhatsApp ve Facebook gibi elektronik iletişim araçlarının yıkıcı etkilerine bir göz gezdirelim. Bu uygulamalar, zamanla birbirinden kopmuş olan veya mesafelerin aralarını ayırmış olan aile üyelerini birleştirmek için kullanılırken şu anda ise bu ilişkileri kırıp koparan bir nitelik kazanmıştır. Aralarında ne kadar da büyük bir çelişki var!! İletişim sitelerinde görülen büyük çaplı genişleme, evleri açık hale getirmiş, aile ve fert hayatı ile ilgili özel durumlar ortadan kalkmıştır. Birçok evde var olan sırlar açık hale gelmiş, özel hayatın detaylarının her tarafa yayılmasına, aileler düzeyinde boşanmaya ve eşlerin birbirlerine düşman olmaları gibi sorunlara neden olmuştur.

Yapılan birtakım araştırmalara ve raporlara göre yüksek boşanma oranlarının temel sorumlusunun bunlar olduğunu gösteriyor. Bazı rakamlara bakıldığında zaman bunun ne kadar ciddi olduğu görülür. Filistin'de şer'i mahkemelere boşanmaların yarısının düğün töreninden önce olduğunu, uzmanların bunun nedenini sorduğularında en önemli nedenin elektronik iletişim olduğunu görmüşlerdir. 2016 yılında yayınlanan istatistiklere göre, son üç yıl içinde Ürdün'de boşanma oranlarında dikkat çekici bir artış meydana gelmiş olup bu rakamlar bir öncesine göre ise 1000 civarında daha fazla gerçekleşmektedir. Modern iletişim araçlarının Facebook ve Google'ın yüksek sayıdaki boşanmanın başlıca nedenleri olduğunu dikkate alındığında durum budur. Yine yapılan araştırmalara göre Birleşik Arap Emirliklerinde yaşanan boşanma olaylarının %50'sinin elektronik iletişim sitelerinden kaynaklanmaktadır. BAE'deki aile endeksine göre 2015 yılında aile %50-60 oranında artarak ihtilafları 5000

civarında olmuştur. Bunların 1000 tanesi boşanma ile sonuçlanmış olup tümünde de elektronik sitelerle alakası vardır.

Bu korkunç rakamlar ve istatistikler, akıllı telefonlarda var olan uygulamaların ve sitelerin, aile hayatlarını ele geçirmesine izin veren bu kimselerin ailevi anlaşmazlıklarında ne kadar etkili olduğunu göstermektedir. Bu bağımlılık, ebeveynlerin çocuklarına yönelik eğitim ve rehberlik görevlerinde başarısız olmalarına, çocukların karşılaştıkları sorunlara kulak verilmesinde, onların muhatap alınmasında gerekli ihtimamın gösterilmemesine ve buna bağlı olarak da onları büyük risklere yol açabilecek ve yanlış davranışlara sürüklenmelerine neden olmuştur.

Eşler açısından ise bu bağımlılık, ihmale, aralarında kötü iletişim kurulmasına, birbirlerine karşı görevlerinin yerine getirilmesinde başarısızlığa önderlik etmiş, aralarındaki uçurumu genişletmiş ve evlilik sorunlarını sıklaştırmıştır.

Bir başka cihetten ise bu uygulamalar ve siteler, Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın korkusundan uzak, erkek ile kadın arasındaki evlilik dışı ilişkileri kolaylaştırmıştır. Beraberinde de ise yüksek oranlarda ihanetlerin yaşanmasına buna bağlı olarak da mahkeme sicillerine göre boşanmaların başlıca sebebi haline gelmiştir.

Bu medyanın Müslümanların erkek ve kız evlatlarına yönelik sergilemiş olduğu bu zehirleyici yıkıcı fikirler buz dağının sadece görünen kısmıdır. Zira bu medya, batı kavramlarını ekmek ve İslâmî mefhumları yerle bir etmek suretiyle ümmet içinde fesadı yaymaktadır. Bunu gerçekleştirirken batı hayat tarzını, takip edilmesi gereken istisnai bir hayat tarzı olarak sunmaktadır. Bu nedenle batılı hükümetlerin İslâm topraklarına medya araçlarının kullanımını adeta bir zorunluluk haline getirdiğini unutmamalıyız. Zira medya son derece önemli sömürü aracıdır!!

Bu nedenle; diziler veya filmler veya müzikler ya da elektronik iletişim araçları üzerinden medya tarafından teşvik edilen bozucu ve ahlak dışı etkiye karşı durmamız gerekir. Bu hususta mutlak surette kararlı olmalı, Müslüman erkek ve kız çocuklarımızı onların ağızlarına bir lokma olarak bırakmamalıyız. Yayılmış oldukları her türlü fesada ve zehirlenmeye karşı biz, tüm Müslümanları ailelerini gözetmeye ve korumaya davet ediyoruz. Zira Allah-u Teâlâ Tahrir Sûresi 6. ayette şöyle buyurmaktadır:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ﴾

“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü melekler vardır.”

Aynı şekilde, İslâm topraklarında bu türden medya araçlarının yayılmasını ve varlığını destekleyen İslâm dünyasındaki yönetimleri üstlenmiş oldukları rolleri nedeniyle muhasebe etmeliyiz. Batı güçlerine boyun eğme ve siyasetlerini takibe karşı seslerimizi yükseltmeliyiz. Ki böylece Allah Subhânehu ve Teâlâ bu ümmeti onların şerlerinden korsun ve onları yüceltsin. Allahumme âmin.

Sara Feroz

Hizb-ut Tahrir Üyesi